דברי אמת — כי תבוא

מבואר בספרים הקודמים במדרש ברוך אתה בעיר כו'. במצות שבעיר חלה ציצית סוכה נר שבת וברוך אתה בשדה במצות שבשדה לקט שכחה ופאה. והוא תמוה למה מצות הללו דוקא. ונראה בעזרתו ית'. ומה שמפרש לא כפשוטו הוא פשוט דהלא כבר כתיב ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך ברוך אתה בעיר למה לי ע"כ מפרש המדרש וכן את השאר מפרש. והמצות האלו דוקא הוא כי צריך לאדם ברכה וחסד להיות מזונות ופרנסה בריוח ולבושים של כבוד ודירה נאה להיות בה כל החדרים הטובים והצריפים אליו ומזון ופרנסה וחיים לנפש ע"כ פורט אותם בשכר חלה ברכה בעיסה ולחם ומזון. ובשכר ציצית לבושים ובשכר סוכה דירה. ומה שאינו אומר בשכר מזוזה כי יש שדר אצל אדם אחר דאינו מקיים הוא מצות מזוזה משא"כ סוכה. ובנר לנשמתו שנקרא נר:

ברוך טנאך ומשארתך י"ל דכתיב מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן. אינו מובן. דאיתא אמרו עליו על ר' עקיבא כשהי' מתפלל ביחיד אדם מניחו בזוית זו ומצאו בזוית אחרת. וצריך ביאור וכי דוקא בזוית התפלל ולא באמצע כותל. אך הנה אנשי כנסת הגדולם תקנו נוסח התפלה והיו ק"ך זקנים ובהם כמה נביאים. ודאי היו להם כוונת סודות עליונים כי אם לאו פשוט פייטין הי' יכול לסדר. והנה נראה פשוט כמו ברכת השנים מתפלל על פרנסה והוא ענין גשמי ודאי פרושו ברוחניות ג"כ לכל עולם. והנה המקבל מרומז בדל"ת שהוא לשון דל ממה שצריך לו וד' הוא כמו זוית וזה אדם מניחו בזוית זו הוא ד גשמי ומצאו בזוית אחרת הוא ד' עליונה מזון רוחני. וזה מזוינו לשון זוית מלאים שפע מזן אל זן מרוחני לגשמי וי"ל עוד דהנה היראה נקרא אשה ומקבל כי ביראה לבד אינו עושה עדיין נחת רוח לפניו ית' שלא ברא הכל אלא לכבודו ולקילוסו ולית פולחנא קמי קב"ה אלא רחימו. אך ע"י היראה בא לאדם אהבה. וכן ע"י ענוה והכנעה בא לאדם חכמה כי החכמה מאין תמצא. כי ענוה בא מהתפשטות התשובה ע"י התשובה מבינה בא לאדם הכנעה. ובינה וחכמה רעים דלא מתפרשין. וזה היראה נקרא ד ובא לתוכה האהבה ויו נעשה ה וכן לענוה בא החכמה לתוך ד בא שפע יוד נעשה ה עליונה. וזה אדם מניחו בזוית זו משל יראה כנ"ל ומצאו בענוה וזה. חסר הסיום ולא נמצא יותר כתוב בספר כ"י ז"ל:

סליק ספר דברים בעזרת האל אשר שמו לעולם וזכרו לדור דורים